

BIURO HYDROGRAFICZNE
MARYNARKI WOJENNEJ

Nr. 985/BHMW/2024

27. LIS. 2024

81-301 Gdynia

Gdynia, dnia 27... listopada 2024 r.

Egz. Nr 1...

DECYZJA

Działając na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 4 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446 z późn. zm.), w zw. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524 z późn. zm.)

ODMAWIAM

wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie wskazanej we wniosku Pana Wojciecha BARTOSZYŃSKIEGO, z dnia 26 lipca 2021 r. informacji sektora publicznego

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2021 r. (data rejestracji w kancelarii – 30 lipca 2021 r.) p. Wojciech BARTOSZYŃSKI skierował do Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej (dalej także: Szef BHMW lub organ) wniosek o ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego, tj. o ponowne wykorzystanie

komórki mapy ENC PL5GDAŃSK, poprzez przekazanie informacji w postaci plików zgodnych ze standardem Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej IHO S-57, w aktualnej edycji, ze wszystkimi poprawkami aktualnymi na dzień udostępnienia. Dodał, że cel ponownego wykorzystania jest niekomercyjny i służy realizacji jego hobby oraz wskazał adres e-mail (w.bartoszynski@post.pl.) do przekazania wnioskowanych informacji w postaci plików S-57.

W dniu 5 sierpnia 2021 r. Szef BHMW działając w trybie art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, wezwał wyżej wymienionego do uzupełnienia braków formalnych wniosku, w myśl art. 21 ust. 3 pkt 3 i 4 cyt. ustawy polegających na wskazaniu warunków, na jakich ma być ponownie wykorzystywana żądana informacja oraz celu ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności zaś poprzez jasne, (konkretne) wskazanie takich dóbr, produktów lub usług. Wezwanie doręczono w dniu 12 sierpnia 2021 r.

W dniu 17 sierpnia 2021 r. (data rejestracji w kancelarii) p. Wojciech BARTOSZYŃSKI uzupełnił wniosek i wskazał, że żądane dane chce wykorzystywać w celu niekomercyjnym, a na udostępnioną mapę zamierza nanieść informacje o obiektach fizycznych interesujących żeglarzy (typu: sklep żeglarski, pralnia, prysznic, sklep spożywczy, punkt tankowania wody lub paliwa itp.), wraz z ich dokładną lokalizacją.

Tak stworzony produkt chce dystrybuować bezpłatnie wśród żeglarzy lub innych osób zainteresowanych takim produktem. Udostępnienie będzie odbywać się za pośrednictwem sieci Internet (poprzez publikację na stronie www lub pocztą elektroniczną). Szef BHMW decyzją z dnia 01września 2021 r. odmówił p. Wojciechowi BARTOSZYŃSKIEMU wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego wskazanej we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r.

Organ wyjaśnił, że choć w myśl art. 5 ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, to realizacja tego prawa podlega ograniczeniom i odbywa się z pewnymi zastrzeżeniami oraz wskazał

akty prawne regulujące działalność Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

Organ odnosząc się do żądania p. Wojciecha BARTOSZYŃSKIEGO wskazał, że elektroniczne mapy nawigacyjne dla poszczególnych fragmentów obszarów morskich (z ang. Electronic Navigational Charts, dalej: komórki „ENC”) są rozprowadzane poprzez międzynarodową sieć dystrybutorów i stanowią cyfrowy produkt hydrograficzny wytwarzany przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej oraz w sposób obszerny przedstawił zasady na jakich funkcjonują i są rozprowadzane komórki ENC.

Podkreślił jednocześnie, że przywołana we wniosku p. W. BARTOSZYŃSKIEGO komórka ENC stanowi mapę, którą można zakupić oraz, że strona domaga się udostępnienia tej komórki ENC z pominięciem obowiązku zakupu licencji (wynikającego z zasad dystrybucji ENC ustalonych w umowie międzynarodowej łączącej Biuro Hydrograficzne z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii).

Szef BHMW ponadto podkreślił, że żądanie wnioskodawcy udostępnienia zakodowanych komórek ENC dystrybuowanych przez Regionalny Ośrodek Koordynacyjny dla Elektronicznych Map Nawigacyjnych (z ang. Regional Electronic Navigational Chart Coordinating Centre – dalej: RENC) w Stavanger, Norwegia, działający pod handlową nazwą „RENC PRIMAR” służy wyłącznie pominięciu konieczności nabycia przez wnioskodawcę odpłatnej licencji niezbędnej do korzystania z tych danych, a w konsekwencji do uzyskania przedmiotu obrotu handlowego z naruszeniem umowy międzynarodowej łączącej Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii.

Organ wyjaśnił ponadto, że stosownie do treści § 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. Nr 75, poz. 850) Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej jako państwowa służba w dziedzinie hydrografii i kartografii morskiej reprezentuje Rzeczpospolitą Polską w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz komitetach i grupach roboczych tej organizacji oraz wskazał przepisy regulujące działalność Biura. Ponownie podkreślił, że wskazana powyżej dwustronna umowa międzynarodowa wprowadza odpłatność za korzystanie

z komórek ENC, co stanowi novum na gruncie polskich rozwiązań prawnych dotyczących korzystania z innych rodzajów map (także tworzonych w systemie cyfrowych baz danych sporządzanych przez organy administracji) oraz, że BHMW może przekazywać komórki ENC na podstawie krajowych licencji.

Zachowując termin ustawowy strona w dniu 6 września 2021r. wniosła odwołanie od decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 1 września 2021 r. dotyczącej odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego wskazanej we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r., do Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Data wpływu do kancelarii - 17 września 2021 r.

W odwołaniu p. Wojciech BARTOSZYŃSKI kwestionował uzasadnienie faktyczne i prawne decyzji Szefa BHMW z dnia 1 września 2021 r. twierdząc, że konwencje, które przywołał organ I instancji nie zakazują ponownego wykorzystania informacji, służących pierwotnie jako źródło do tworzenia oficjalnych wektorowych map nawigacyjnych. Następnie podważał zasadność przywołania Porozumienia dwustronnego między Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii z 2014r., które w jego ocenie nie ma zastosowania w sprawie oraz rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. Nr 75, poz.850).

Ponadto p. Wojciech BARTOSZYŃSKI oświadczył, że posiada dostęp i możliwość korzystania z mapy PL5GDAŃSK, że zapłacił za prawo korzystania z tej mapy, lecz licencja, na mocy której uzyskał do niej dostęp wyklucza ponowne wykorzystanie tych danych oraz, że nie oczekuje bezpłatnego udostępnienia danych w celu ponownego wykorzystania.

Jednocześnie wyżej wymieniony żąda mapy utworzonej przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, na podstawie art. 41b ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r., poz. 1125 z późn. zm.).

Na zakończenie stwierdził, że podmiot zobowiązany nie chce zgodzić się na ponowne wykorzystanie wnioskowanych informacji, ignorując zasadę praworządności wyrażoną w art. 6 k.p.a. i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz wniósł o uchylenie decyzji Szefa BHMW z dnia 01września

2021 r. oraz o orzeczenie o prawie do ponownego wykorzystania wnioskowanych informacji sektora publicznego.

Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania w trybie art. 132 k.p.a.

Rozpatrując odwołanie Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych decyzją Nr 270 z dnia 25 listopada 2021 r. utrzymał w mocy decyzję Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 01 września 2021 r. dotyczącą odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego wskazanej przez p. Wojciecha BARTOSZYŃSKIEGO we wniosku z dnia 26 lipca 2021 r.

Organ II instancji stwierdził, że w świetle art. 41a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U z 2024 r., poz. 1125 z późn. zm.) Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej pełni zadania państwa związane z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej jako państwowa służba hydrograficzna i oznakowania nawigacyjnego w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, w tym także w zakresie tworzenia Światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (z ang. World Wide Electronic Navigational Chart Database - WEND).

Dodatkowo, organ II instancji zwrócił uwagę, że w 2014 r. p. Wojciech BARTOSZYŃSKI występował już do Szefa BHMW o przekazanie plików komputerowych elektronicznej aktualnej bazy danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) dla polskich obszarów morskich, w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

W sprawie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku i wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 r. oddalił skargę wnioskodawcy (sygn. akt II SAB/Gd 62/14), a następnie Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 5 stycznia 2017 r., (sygn. akt I OSK 1143/15) oddalił jego skargę kasacyjną.

Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych stwierdził, iż działanie organu I instancji było zgodne z obowiązującymi przepisami, zaś uzasadnienie decyzji w sposób wyczerpujący wyjaśniało przyczyny przyjętego rozstrzygnięcia.

Strona wniosła skargę na powyższą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalając skargę stwierdził, że skoro Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, które wykonuje zadania państwa związane z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej (art. 41a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej), w tym także w zakresie budowania światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (WEND), zawarło porozumienie z Norweskim Zarządem Map i Służbą Hydrograficzną Norwegii, statuując Regionalne Centrum Koordynacji Elektronicznych Map Nawigacyjnych (wspomniane wyżej RENC), to porozumienie to należy uznać za podjęte w wykonaniu postanowień Konwencji SOLAS oraz Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego analiza powyższych regulacji prawa międzynarodowego pozwala na stwierdzenie, iż prawo do ponownego wykorzystywania elektronicznych map nawigacyjnych (ENC) zarówno poprzez otwarty standard S-57, jak i poprzez standard S-63 (tzw. Schemat Bezpieczeństwa wdrożony w 2003 r. przez Międzynarodową Organizację Hydrograficzną - IHO), jest ograniczone na podstawie innych ustaw.

Pierwszy z powyższych standardów służy za oficjalny standard wymiany danych hydrograficznych przez strony Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, a jego udostępnienie przez krajowe biura hydrograficzne innym podmiotom następuje na podstawie przepisów prawa krajowego i w wykonaniu porozumienia zawartego z Regionalnym Centrum Koordynacji Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC), natomiast standard S-63 służy do realizacji ogólnodostępnej usługi ENC. Powyższe standardy dostępu do elektronicznych map nawigacyjnych (ENC), mające swe źródło w Międzynarodowej Konwencji SOLAS i Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, wyraźnie wskazują na odrębność udostępniania owych informacji.

Tym samym zasadnie (zdaniem Sądu) organy orzekające twierdziły, że materia objęta wnioskiem strony uregulowana jest umowami międzynarodowymi, które wprowadzają odpłatność za korzystanie z komórek ENC, co czyni niemożliwym

jej udostępnianie w trybie przewidzianym ustawą o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

Materiały te są wprawdzie kwalifikowane jako informacje będące informacjami sektora publicznego, jednak dostęp do nich ograniczony jest na podstawie innych ustaw.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wywiodła strona zaskarżając wyrok w całości.

Wniosła o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Nadto wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania oraz zrzekła się rozprawy.

Strona zarzuciła w skardze kasacyjnej naruszenie, zarówno prawa materialnego, jak i przepisów postępowania.

Wyrokiem z dnia 09 lipca 2024 r. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, zaskarżoną decyzję Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych oraz decyzję Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z dnia 01 września 2021 r.

Sąd uznał, iż w rozpoznawanej sprawie nie doszło do wskazania wyraźnej podstawy materialnoprawnej, z której, stosownie do regulacji blankietowej wynikającej z art. 6 ust. 3 cyt. ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, wynikałaby ustawowa dopuszczalność ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania, w zakresie informacji będących informacjami sektora publicznego.

Niemniej Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził ponadto, iż prawnie dopuszczalne jest ograniczenie prawa konstytucyjnego również w oparciu o ratyfikowaną umowę międzynarodową lub akt wykonawczy do niej, jeśli strony umowy międzynarodowej taką ewentualność przewidziały, a takie rozwiązanie traktatowe zostało przez Polskę ratyfikowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w chwili ratyfikacji.

Naczelny Sąd Administracyjny zobowiązał organ do uwzględnienia wykładni prawnej wyrażonej w uzasadnieniu wyroku, w przypadku podtrzymania swojego dotychczasowego stanowiska i do wskazania skonkretyzowanej podstawy prawnej decyzji odmownej.

Organ I instancji rozpatrując ponownie sprawę zwrócił się do Pana Wojciecha BARTOSZYŃSKIEGO z informacją, iż może wnieść nowe fakty, twierdzenia, bądź dowody na poparcie swojego wniosku, nieznane wcześniej organowi w sprawie.

Strona nowych okoliczności nie podniosła, wobec powyższego organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku strony w oparciu o już ujawnione dokumenty i dokonane czynności w sprawie.

Wnioskodawca w piśmie zażądał udostępnienia komórki mapy ENC PL5GDANSK „(...) w postaci plików zgodnych ze standardem Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej IHO S – 57 (...)”.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, iż pomimo szerokiego rozumienia pojęcia informacji sektora publicznego, zakres przedmiotowy ustawy wytycza i obejmuje dostęp tylko do informacji sektora publicznego, w rozumieniu przytoczonej definicji, a nie publiczny dostęp do wszelkich informacji będących w posiadaniu organu zobowiązanego.

Przytoczona wyżej zasada jest już ugruntowana w orzecznictwie i literaturze przedmiotu.

Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, zgodnie z art. 41 b pkt 6 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, reprezentuje Rzeczpospolitą Polską w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, sporządzona w Monako, dnia 3 maja 1967 r. (Dz. U. 1973 Nr 11, poz. 78), w związku z oświadczeniem rządowym w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, sporządzonej w Monako dnia 3 maja 1967 z dnia 21 marca 1973 r. (Dz. U. Nr 11, poz. 79), weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dnia 22 września 1972 r. i tym samym Rzeczpospolita Polska uznaje kompetencje Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, w zakresie ustanawiania światowych standardów dotyczących danych hydrograficznych, koordynowania świadczenia usług hydrograficznych i kreowania warunków, w których państwa będące stronami ww. Konwencji dostarczają adekwatne i aktualne dane hydrograficzne, aby nawigacja morska na całym świecie stała

się łatwiejsza i bezpieczniejsza poprzez udoskonalanie map morskich i instrumentów nautycznych.

Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, wykonując zadania państwa w zakresie służby hydrograficznej (zgodnie z art. 41a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej), tj. prowadzenia, koordynowania i nadzorowania prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, publikacji nautycznych i informacji nautycznej dla polskich obszarów morskich, w celu zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi i kartografii morskiej, musi brać powyższe fakty pod uwagę.

Zgodnie z art. II lit (a) i (b) Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, do celów Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej należy promowanie wykorzystania hydrografii dla bezpieczeństwa nawigacji i wszystkich innych celów morskich, podnoszenie globalnej świadomości ważności hydrografii, ulepszanie globalnego pokrycia, dostępności i jakości danych hydrograficznych, informacji, produktów i usług oraz ułatwianie dostępu do takich danych, informacji, produktów i usług.

Jednym z zadań BHMW jest wykonywanie obowiązków państwa w zakresie budowy Światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (WEND), na podstawie rezolucji 1/1997 Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

W ramach budowy Światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (WEND), Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej tworzy m.in. elektroniczne mapy nawigacyjne (ENC), będące cyfrowym produktem hydrograficznym, wykonując przez to zobowiązania państwa wynikające z członkostwa w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

Elektroniczna mapa nawigacyjna (ENC) powstaje w oparciu o postanowienia Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, podjęte dla wdrożenia w życie Międzynarodowej Konwencji Bezpieczeństwa Życia na Morzu (Dz. U. z 2008 r., Nr 191, poz. 1173 z późn. zm. – zwanej dalej również „SOLAS”), a zatem, na podstawie ratyfikowanych przez Polskę aktów prawa międzynarodowego.

Międzynarodowa Organizacja Morska podczas 73. spotkania Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu przyjęła nową treść Prawidła 9 Rozdziału V „Konwencji SOLAS”, dotyczącego służb hydrograficznych.

Zgodnie z pkt 2 tir 2 i 3 „Prawidła”, strony Konwencji SOLAS powinny przygotowywać i wydawać mapy morskie, locje, spisy światła, tablice pływów i innych publikacji nautycznych tam, gdzie znajdują zastosowanie, spełniając potrzebę prowadzenia bezpiecznej nawigacji, oraz rozpowszechniać wiadomości żeglarskie, w celu utrzymywania morskich i publikacji nautycznych, na ile jest to możliwe, w stanie aktualności.

W myśl z kolei pkt. 3 ww. prawidła, rządy podejmą działania, w celu zapewnienia największej z możliwych jakości map i publikacji nautycznych oraz uwzględnią tam, gdzie jest to możliwe, odnośne międzynarodowe rezolucje i zalecenia.

Konsekwencją współpracy państw jest, nie tylko budowanie światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (WEND), ale także powstanie Regionalnych Centrów Koordynacji Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC), których celem jest integrowanie elektronicznych map nawigacyjnych (ENC) pochodzących z poszczególnych krajów stron Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, w jedną bazę danych elektronicznych map nawigacyjnych.

Skutkiem powyższej międzynarodowej współpracy jest uznanie przez Międzynarodową Konferencję Hydrograficzną standardu S – 57 za oficjalny standard wymiany danych hydrograficznych przez strony Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

Obecnie w Europie funkcjonują dwa regionalne ośrodki koordynacyjne dla map elektronicznych (RENC).

W Wielkiej Brytanii, w Taunton, jest to IC – ENC, natomiast w Norwegii funkcjonuje wspomniany już wyżej ośrodek o nazwie PRIMAR, w Stavanger.

Do RENC PRIMAR należą m.in.: Gruzja, Estonia, Francja, Finlandia, Łotwa, Litwa, Norwegia, Rosja, Szwecja, Brazylia oraz Rzeczpospolita Polska.

Podstawowym zadaniem PRIMAR jest końcowa walidacja (sprawdzania i zapewniania jakości danych zgromadzonych w bazie danych) i scalanie komórek ENC w jedną, zintegrowaną bazę danych, oraz zapewnienie użytkownikom końcowym, poprzez sieć dystrybutorów, dostępu do całodobowych usług związanych z danymi ENC. Procedury usług są w pełni zgodne ze standardami IHO oraz IMO.

Państwa, reprezentowane przez narodowe biura hydrograficzne, uczestniczą w tym przedsięwzięciu w oparciu o dwustronne porozumienia zawarte z Norweską Służbą Hydrograficzną, która zarządza ośrodkiem PRIMAR.

W trakcie uruchamiania, w ramach koncepcji Światowej Bazy Danych dla Elektronicznych Map Nawigacyjnych (WEND) pierwszego Regionalnego Ośrodka Koordynacyjnego dla Elektronicznych Map Nawigacyjnych, pojawił się problem ochrony interesu ekonomicznego producentów danych ENC.

Biura Hydrograficzne zgodziły się dostarczać swoje dane do serwisu PRIMAR tylko pod warunkiem, że ich dane będą zabezpieczone przed niewłaściwym wykorzystaniem i nielegalnym (nieuprawnionym) kopiowaniem. Obawy te były spowodowane, między innymi, wcześniejszymi doświadczeniami niektórych Biur, związanymi z dystrybucją niezabezpieczonych produktów cyfrowych.

Polska uczestniczy w RENC PRIMAR na podstawie "Porozumienia dwustronnego pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii dotyczącego funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC)" – zwanego dalej również „Porozumieniem”.

Tym samym „Porozumienie” to należy uznać za podjęte niewątpliwie w wykonaniu postanowień ww. postanowień Konwencji SOLAS oraz Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, oraz warunków uczestnictwa w międzynarodowych strukturach powstałych w wykonaniu ww. Konwencji, takich jak, między innymi, RENC PRIMAR.

Porozumienie owo gwarantuje realizację usługi dystrybucji komórek ENC poprzez wysyłanie na serwer elektronicznych map nawigacyjnych (ENC) i umożliwienie odbiorcom dostępu do owych danych w powszechny i nieograniczony sposób, gwarantując jednocześnie, poprzez licencjonowane dystrybuowanie komórek ENC, interes ekonomiczny, zarówno Regionalnego Centrum Koordynacji Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC PRIMAR), jak i krajowych biur hydrograficznych, wykonujących zadania państw - stron Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej i zapewniając zarazem bezpieczeństwo i wiarygodność produktów odgrywających kluczową rolę w bezpieczeństwie nawigacji.

Dochód ze sprzedaży komórek ENC jest przeznaczony, w części na pokrycie kosztów funkcjonowania RENC, w pozostałej zaś części jest przekazywany państwu – właścicielowi danych.

Dostęp do elektronicznych map nawigacyjnych (ENC) odbywa się zatem w oparciu o regulacje prawa międzynarodowego mające swe źródło, zarówno w Międzynarodowej Konwencji SOLAS, jak i w Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, ale także rezolucji 1/1997 Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej i porozumienia zawartego przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, wykonujące zadania państwa, związane z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, z Regionalnym Centrum Koordynacji Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC PRIMAR), zgodnie z warunkami uczestnictwa w wymienionej organizacji.

Tym samym zapisy przedmiotowego „Porozumienia”, będącego konsekwencją powstania Regionalnych Centrów Koordynacji Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC), w wykonaniu postanowień „Konwencji SOLAS” oraz Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, uniemożliwiają udostępnienie danych wnioskodawcy, w żądany przezeń sposób.

Komórki ENC, są zatem, co jednoznacznie wynika z zawartych porozumień, rozprowadzane poprzez międzynarodową sieć dystrybutorów, współpracującą z RENC PRIMAR.

Przywołana we wniosku Pana W. BARTOSZYŃSKIEGO komórka ENC stanowi mapę, którą zakupić można od tychże dystrybutorów, których lista jest na bieżąco aktualizowana na stronie internetowej RENC PRIMAR.

Dodatkowo RENC PRIMAR zabezpiecza ENC, które dystrybuje, używając opracowanego przez IHO standardu "S-63 Schemat bezpieczeństwa danych".

Strona domaga się udostępnienia komórki ENC z pominięciem obowiązku zakupu licencji (wynikającego z zasad dystrybucji ENC ustalonych w porozumieniu łączącym Biuro Hydrograficzne z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii).

Dodatkowo informacja objęta wnioskiem stanowi przedmiot obrotu gospodarczego, podlegający wymianie handlowej (przedmiot o charakterze komercyjnym).

W tym stanie rzeczy zasadna jest konstatacja, że żądanie wnioskodawcy udostępnienia mu wytworzonej przez BHMW bazy danych w formacie ENC (inaczej: żądanie udostępnienia niezakodowanych komórek ENC dystrybuowanych przez RENC PRIMAR), w trybie udostępnienia informacji sektora publicznego, ma może służyć uniknięciu konieczności nabycia odpłatnej licencji niezbędnej do korzystania z tych danych.

Organ pragnie nadto zauważyć, że odpłatność za korzystanie z ENC, nie stanowi novum na gruncie polskich rozwiązań prawnych dotyczących korzystania z innych rodzajów map (także tworzonych w systemie cyfrowych baz danych), sporządzanych przez organy administracji.

Przykładowo, zgodnie z art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151, z późn. zm.), organy prowadzące państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny udostępniają materiały zasobu odpłatnie.

Nie może stanowić też argumentu za udostępnieniem stronie wnioskowanej mapy okoliczność, że wytwarzane przez organ komórki ENC w formie niekodowanej są wykorzystywane w zabezpieczeniu funkcjonowania Sił Zbrojnych RP, Straży Granicznej i organów państwowej administracji morskiej (Urzędy Morskie), a także w procesie zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi, na polskich obszarach morskich, na przykład, jako zabezpieczenie funkcjonowania krajowego Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Żeglugi, będącego elementem zintegrowanego Krajowego Systemu Bezpieczeństwa Morskiego.

W takim przypadku komórki ENC są odpowiednio rejestrowane, identyfikowane i udostępniane z zachowaniem warunków ochrony takich danych przed niepowołanym dostępem do ich treści.

Zasady przekazywania i udostępniania takich niekodowanych komórek ENC są określone w odpowiednich porozumieniach o współpracy podpisywanych przez Szefa BHMW i kierowników instytucji oraz służb działających w ramach Krajowego Systemu Bezpieczeństwa Morskiego.

Takie udostępnienie komórek ENC przewiduje również powyższe porozumienie, zgodnie bowiem z jego treścią, Biuro Hydrograficzne może, na podstawie krajowych licencji, przekazywać usługi ENC m.in. Siłom Zbrojnym RP.

Podsumowując, BHMW ponosi pełną odpowiedzialność za komórki ENC nabywane poprzez RENC PRIMAR.

Na żadnym etapie nie ma możliwości modyfikacji czy kopiowania komórek ENC, (nawet gdy są już zainstalowane na komputerze użytkownika), w tym sensie wyklucza to ponowne wykorzystanie tych danych.

Organ może przekazać jako informacje sektora publicznego te dane, które służyły pierwotnie jako źródło do tworzenia oficjalnych ENC/S-57, tym samym Strona może otrzymać od Organu ENC PL5GDAŃSK w postaci plików np. „shp” (jest to format o zasięgu światowym, w powszechnym wykorzystaniu). Dane te, zdaniem organu, będą wystarczające do realizacji przez Stronę zamierzonych celów.

Natomiast BHMW nie może przekazać ENC PL5GDAŃSK w postaci plików S-57, ponieważ zapisy porozumienia z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii, będącego konsekwencją powstania RENC PRIMAR, ale również wymienione postanowienia Konwencji SOLAS i Konwencji o IHO, uniemożliwiają udostępnienie danych wnioskodawcy (oficjalny serwis komórek ENC dostępny jest bowiem tylko przez RENC PRIMAR).

W tym znaczeniu komórki ENC stanowią przedmiot ochrony prawa autorskiego i nie mają charakteru informacji sektora publicznego.

Dodatkowo udostępnianie komórek ENC w trybie informacji publicznej przez BHMW, prowadziłoby do powstania niejako nieoficjalnego serwisu dystrybucji. Utworzenie takiego serwisu (równoległe do oficjalnego) mogłoby stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa żeglugi, ponieważ umożliwiłoby to korzystanie z nieoficjalnych komórek ENC, zamiast aktualnych i rzetelnych, nabytych w oficjalnym serwisie RENC PRIMAR.

Gdynia, 27.11.2024 r.

SZEF BIURA

kmdr Dariusz KOLATOR

POUCZENIE:

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania

Decyzję otrzymują:

Egz. Nr 1– p. Wojciech BARTOSZYŃSKI.

████████████████████ – za potwierdzeniem odbioru.

Egz. Nr 2 – a/a.

Egz. Nr 3 – a/a.